

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῇ Ἐξωτερικῇ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἵτισις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθήνας

Ἐν τῶν ἐλαττωμάτων

τῆς καθημερινῆς
δημοσιογραφίας,
ἀπανταχοῦ μὲν,

ἰδίᾳ δὲ παρ' ἡμῖν, εἶνε ἡ ἐπιπολαιότης μεθ' ἧς, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐξετάζονται καὶ κρίνονται παρ' αὐτῆς τὰ σπουδαιότατα τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων καὶ ἰδίᾳ τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν. Πολλὰκις μεγάλῃς ἐθνικῆς ζημίας πρόξενον γίνονται κρίσεις ἐφημερίδων ὑπερβολικαί, καὶ μὲ πολλὰν πικρίαν γλώσσης γεγραμμέναι, ὅσον ἀφορᾷ τὴν πολιτικὴν ἐνίων μεγάλων δυνάμεων ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἡκιστα σοβαροὶ εἶνε οἱ ἀρθρογράφοι, οἵτινες νομίζουσιν ὅτι ἐξυπηρετοῦσι τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα κακολογούντες καὶ προπηλακίζοντες πᾶσαν δυνάμιν, ἧς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν εὐρίσκουσιν οὐχὶ σύμφωνον πρὸς τοὺς πόθους ἡμῶν.

Ἐν τούτοις, δὲν ἔπρεπε ποτὲ νὰ λησμονώμεν, ὅτι τὸ αἶσθημα οὐδαμῶς ἰσχύει ἐν τῇ διεθνείᾳ πολιτικῇ, ἔπρεπε δὲ πάντοτε νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν ἡμῶν, ὅτι πᾶν Κράτος τὰ ἴδια αὐτοῦ συμφέροντα λαμβάνει ὡς μόνον ὁδηγὸν πρὸς κανονισμόν τῆς ἐξωτερικῆς του πολιτικῆς. Ἐὰν ταῦτα ἔχοντες διαρκῶς ἐν νῷ προβάωμεν εἰς τὰς σκέψεις ἡμῶν, δὲν ὑπάρχει κίνδυνος νὰ ἐκτραπώμεν εἰς ἐπιπολαιότητας ἐν τῇ δημοσιογραφικῇ ἀρθρογραφίᾳ, οὔτε νὰ ἐκφρασθῶμεν σκαιῶς διὰ Κράτη κανονίζοντα τὴν πολιτικὴν των καθ' ὃν τρόπον φρονοῦσιν ὅτι τοῖς συμφέρει, ἀλλὰ θὰ ἐρευνῶμεν ὅπως ἀνεύρωμεν ποίων Δυνάμεων τὰ συμφέροντα συμφωνοῦσι περισσότερον πρὸς τὰ ἰδικά μας, ἵνα παρ' αὐταῖς ζητήσωμεν εἰρησμά, φροντίζοντες, ἐννοεῖται νὰ καταστήσωμεν καὶ τὴν Ἑλλάδα ἀξιόμαχον, ὥστε ἡ μετ' αὐτῆς σύμπραξις νὰ μὴ θεωρῆται ἀνωφελὴς καὶ παρ' ἐκείνων ἀκόμη, ὧν τὰ συμφέροντα δὲν ἀντιτίθενται πρὸς τὰ ἰδικά μας.

Ἐν τῶν Κρατῶν, καθ' ὧν ἐκσπᾷ συχνὰ ἡ πατριωτικὴ ἀγανάκτησις μας, διὰ τὰς ἐπὶ τῆς Ἡπείρου βλέψεις αὐτοῦ, εἶνε καὶ ἡ Ἰταλία. Καὶ ἐπειδὴ εἶνε μεγάλῃς σοβαρότητος τὸ θέμα τὸ ἀφορῶν εἰς τὰς διαθέσεις τῆς Ἰταλίας ἀπέναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, φρονοῦμεν, ὅτι ἀξίζει τὸν κόπον νὰ ἐξετασθῇ καὶ πῶς ἐμβριθέστερον. Καὶ ἐν πρώτοις, δέον νὰ ἐρευνηθῇ, κατὰ πόσον ἡ κατάκτησις τῆς Ἡπείρου—καὶ τῆς Κερκύρας ἐπὶ κατὰ τινὰς—εἶνε πόθος τοῦ Ἰταλικοῦ λαοῦ, καὶ κατὰ πόσον ἡ ἐπίσημος Ἰταλία τείνει εἰς ἐπιδιώξιν τοιούτων σχεδίων.

Καθ' ὅσον ἡμεῖς γνωρίζομεν, ἐν Ἰταλίᾳ ὑπάρχει μέγα κόμμος ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς ἀλυτρώτου Ἰταλίας, τὰ αἰσθήματα τοῦ ὁποίου συμμερίζεται ὁ ἰταλικὸς λαὸς κατὰ τὸ πλεῖστον ἐν τούτοις, ἀλυτρώτος Ἰταλία, κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν περισσότερων εἶνε ἡ Τεργέστη, τὸ Τρέντον, ἡ Νίκια, ἡ Σαβοῖα καὶ ἡ Κορσική. Ἐντὸς τῶν ὁρίων τούτων περιορίζουσι τὴν ἀλύτρωτον Ἰταλίαν τὰ ἐννενηκόντα ἐννέα ἐκατοστὰ τῶν ἰταλῶν πατριωτῶν. Ὑπάρχει ὅμως καὶ μία μειονότης μεγαλομαχῶν, ὁπαδῶν τῆς πολιτικῆς τοῦ μακαρίτου Κρίσπη, οἵτινες ἐκτὸς τῆς ἀλυτρώτου Ἰταλίας, ἥτις ἀνωτέρω ὠρίσθη, ἀποβλέπουσι καὶ εἰς τὴν ἀνάκτησιν ὅλων τῶν χωρῶν ἐφ' ὧν ἄλλοτε ἐδέσποσαν ἡ Βενετία καὶ ἡ Γένουα. Οὗτοι ἔχουσι βλέψεις καὶ ἐπὶ τῆς Ἡπείρου καὶ ἐπὶ τῆς Ἐπτανήσου, καὶ ἐπὶ τῆς Κρήτης, καὶ ἐπὶ τῆς Κύπρου, καὶ ἐπὶ τῆς Ρόδου καὶ ἐπὶ τῆς Χίου, καὶ ἐπ' αὐτῆς ἴσως τῆς Πελοποννήσου. Ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι, ἀφ' ὅτου ἐναυάγησαν τὰ σχέδια τοῦ Κρίσπη, εἶνε καὶ ἔ-

σονται ἀείποτε ἀσήμαντος μειονότης ἐν τῇ ἰταλικῇ χώρᾳ ἧς τὰς ιδέας οὔτε ὁ ἰταλικὸς λαὸς οὔτε ἡ ἐπίσημος Ἰταλία εἶνε πιθανὸν νὰ υἱοθετήσῃ ποτέ. Διότι πολὺ θὰ ἡδίκηει τις τὴν νοημοσύνην τῶν ἀδελφῶν Ἰταλῶν ἐὰν ἐπίστευεν, ὅτι σοβαρῶς παραδέχεται ἡ πλειονότης αὐτῶν ὡς δυνατὰς τοιαύτας κατακτήσεις πεπολιτισμένων χωρῶν ἐν πλήρει εἰκοστῷ αἰῶνι, καθ' ὃν χρόνον τὸν ξενικὸν ζυγὸν δὲν τὸν δέχονται πλέον οὐδ' αὐτοὶ οἱ Ἀφρικανοὶ Χερρέρος.

Ἐν τούτοις, δὲν δύναται τις ν' ἀρνηθῇ, ὅτι ἡ Ἰταλία ἔχει ἐστραμμένην τὴν σύντονον προσοχὴν τῆς εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἀκτὴν τοῦ Ἀδρίου, εἰς τὴν Ἀλβανίαν δηλαδὴ καὶ τὴν Ἡπείρον. Εἶνε προφανές, ὅτι ἐν ταῖς χώραις ταύταις ἡ ἰταλικὴ πολιτικὴ παρουσιάζεται ἀντίθετος πρὸς τὴν αὐστριακὴν, καὶ αἱ ἰταλικαὶ ἐνέργειαι τείνουσιν εἰς τὸ νὰ πολεμήσῃ τὰς αὐστριακάς. Τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ φόβου, ὅφ' οὗ οἱ ἐν Ρώμῃ κατέχονται, ὅτι ἡ Αὐστρία ζητεῖ νὰ ἐπεκτείνῃ ἐπὶ τῆς Ἀλβανίας τὴν κυριαρχίαν της. Καὶ ἐπειδὴ νομίζουσιν ὅτι ἀποτελεῖ δι' αὐτοὺς ἐθνικὸν κίνδυνον ἡ κατοχὴ τῆς Ἀλβανικῆς ἀκτῆς ὑπὸ μεγάλης στρατιωτικῆς δυνάμεως οἷα ἡ Αὐστρία, ζητοῦσι ν' ἀντιτάξωσι παρὰ τοῖς πληθυσμοῖς ἐκείνοις τὴν ἰταλικὴν ἐπιρροὴν κατὰ τῆς Αὐστριακῆς.

Ἡ ἀντίδρασις αὕτη τῆς Ἰταλικῆς πολιτικῆς κατὰ τῆς Αὐστριακῆς ἐν Ἀλβανίᾳ καὶ Ἡπείρῳ ὑπὸ τινὰς ἐπὶ τῆς ἐπιβλαβῆς. Διότι, βεβαίως δὲν θὰ ἐκερδαίνομεν τίποτε, ἐὰν ἡ Αὐστριακὴ ἐπιρροὴ ἀφίετο νὰ κυριαρχήσῃ ἐν Ἀλβανίᾳ ἀνενόχλητος καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀντιδράσεως ἐκ μέρους ἄλλης μεγάλης δυνάμεως. Ἐνῶ σήμερον ἔχομεν τὴν ἐλπίδα, ὅτι αἱ δύο ἀλληλομαχοῦσαι ἐπιρροαὶ θὰ ἐξουδετερωθῶσιν ἀμοιβαίως, καὶ ἡ χώρα θὰ καταλήξῃ εἰς τὸ νὰ ἀποδοθῇ εἰς τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν λαοὺς. Ἐὰν τοιαύτη τις συμφωνία ἐπέλθῃ, καὶ ἀμφότεραι αἱ Δυνάμεις ἀποφασίσωσι ν' ἀποσχωσὶ τῆς περιμαχῆτου χώρας, δὲν ἀμφισβάλλομεν, ὅτι παρὰ τῇ Ἰταλίᾳ θέλομεν εὐρεῖ θερμότερον συνήγορον τῶν ἐθνικῶν μας δικαίων, ἐν τε τῇ Ἡπείρῳ καὶ ἀλλαχοῦ. Διότι, ἐπιμένομεν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι παρὰ τὰ ὄνειροπολήματα ὀλίγων τινῶν μεγαλομαχῶν πατριωτῶν, ἅπασα ἡ σωφρονιστὴ καὶ λογικῶς σκεπτομένη Ἰταλία δὲν ἀποβλέπει εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Ἀλβανίας καὶ Ἡπείρου διὰ θετικὸς κατακτητικὸς σκοποὺς, ἀλλὰ μόνον ὅπως ἐξουδετερώσῃ τὰς κατακτητικὰς βλέψεις ἄλλης ἀντιζήλου δυνάμεως. Καὶ ὅταν ἄπαξ ὁ φόβος οὗτος ἀρθῇ, οἱ Ἰταλοὶ πάντες θὰ ἐπικροτήσωσι τὴν εἰς τοὺς ἰδίους αὐτῶν κατοίκους ἀπόδοσιν τῶν ἀνατολικῶν ἀκτῶν τοῦ Ἀδρίου.

Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ὑποθεθῇ ὅτι ἡ ἐπίσημος Ἰταλία ἔχει τοὺς σκοποὺς οἵτινες τῇ ἀποδίδονται, πρέπει μᾶλλον νὰ ἐξετασθῇ κατὰ πόσον εἶνε διατεθειμένη νὰ ὑποστηρίξῃ τοὺς σκοποὺς τούτους καὶ ἐνόπλιως ἀπέναντι ἄλλης μεγάλης Δυνάμεως ἐν δεδομένῃ περιστάσει. Διότι, ἡ μετριόφρων καὶ φιλειρηνικὴ πολιτικὴ ἣν ἀκολουθεῖ ἀπὸ ἐτῶν ἡ Ἰταλία, συνέπεια τῆς ὁποίας ὑπῆρξε καὶ ὁ σημαντικὸς περιορισμὸς τῶν ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ δαπανῶν της, ἀποδεικνύει ὅτι ἡ πλειονότης τοῦ ἰταλικοῦ ἔθνους ἀποστρέγει καθ' ὅλοκληρίαν τὴν τυχροδικτικὴν πολιτικὴν, ἥτις ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Κρίσπη διὰ τινὰ χρόνον εἶχεν ἐπικρατήσει. Πρέπει ἐπίσης νὰ ἐξετασθῇ καὶ κατὰ πόσον θὰ ἡδύνατο ἡ Ἰταλία, καὶ ἐὰν ἤθελεν ἀκόμη, νὰ διεκδι-

κήσῃ μερίδα ἐν τῇ Ἰλλυρικῇ χερσονήσῳ ἀπέναντι ἰσχυροτέρων ἀνταπαιτητῶν, οἵτινες καὶ χωρογραφικῶς εὐκολύνονται πολὺ περισσότερον αὐτῆς εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τῶν σχεδίων των. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν τούτων ὑπ' ὄψιν, δέον νὰ μὴ θεωρῆται ὡς δεδομένον καὶ ἀναμφίρρηστον, ὅτι ἡ ἰταλικὴ πολιτικὴ ἀποβλέπει σοβαρῶς εἰς κατάκτησιν χωρῶν Ἑλληνικῶν.

Καθ' ἡμᾶς, ἐπαναλαμβάνομεν νὰ τὸ εἰπώμεν: τὰς ἰταλικὰς ἐν Ἀλβανίᾳ καὶ Ἡπείρῳ ἐνεργείας τὰς ἐκλαμβάνομεν μᾶλλον ὡς ἀποτελούσας ἀντίδρασιν κατὰ τῶν αὐστριακῶν ἐνεργειῶν καὶ σχεδίων, ἀδιαφοροῦντες ἐὰν ὑπάρχωσι καὶ Ἰταλοὶ μεγαλομαχεῖς τρέφοντες σχεδία πραγματικῶς κατακτητικὰ. Ἐχομεν δὲ τὴν στερεὰν ἐλπίδα, ὅτι αὕτη ἡ φύσις τῶν πραγμάτων θὰ ὑποχρεώσῃ τὰς ἀντιμαχομένας ἐν τῇ ἀκτῇ τοῦ Ἀδρία δύο ἰσχυράς ἐπιρροὰς νὰ ἀποδώσωσι τὸν τόπον εἰς τοὺς ἰδίους τοῦ κατόικους. Καὶ διὰ τοῦτο φρονοῦμεν ὅτι ἡ γλῶσσα τοῦ Ἑλληνικοῦ τύπου πρέπει νὰ εἶνε ἐπιφυλακτικὴ καὶ μεμετρημένη.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

22 Νοεμβρίου 1905.

Ἐπὶ τέλους καὶ ἡ ἐπίσημος ἀντιπροσωπεῖα τῆς πόλεως ἐπέστη, εἶδε καὶ ἡγήσθη, ὅτι ὁ Μητροπολιτικὸς θρόνος Ἰωαννίνων δέον συντόμως νὰ περιέλθῃ εἰς τὴν διοίκησιν ἱεράρχου ἱκανωτέρου καὶ νεωτέρου τοῦ κ. Σωφρονίου καὶ κατόπιν πολλῶν ἀναβολῶν ἀπεφάσισε χθὲς μ. μ. νὰ προβῇ εἰς τὴν σύνταξιν πρωτοκόλλου, δι' οὗ ζητεῖται παρὰ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας ἡ ἀντικατάστασις ἐκείνου ἀδιὰ πλήρη ἀνεπάρκειαν ἐνεκα βαθέος γήρατος. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο ὑπέγραψαν πάντες οἱ εὐφρονοῦντες ἀντιπρόσωποι τῆς πόλεως πλὴν τριῶν ἀγαθοπούλων, οἵτινες ἐφοβήθησαν τὸ μὲν τὴν κατάρτην τοῦ Δεσπότη, φαίνεται, περισσότερον τῆς κατάρτης τῆς πατρίδος, τὸ δὲ ἐνεκα ταπεινῶν μικροσυμφερόντων, εἰθισμένοι νὰ περιλείψωσι τὸν ἅγιον γέροντα. Ἀς μένουν ἡσυχοὶ καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δέ, διότι οὐδεὶς ἀντιπολιτεύεται τὴν Α. Σ. ἐνεκα πάθους καὶ προσωπικῶν λόγων, πάντες ὅμως ἐπιθυμοῦσι τὴν ἀντικατάστασιν του, ἐνεκα λόγων ὑψίστων Ἡπειρωτικῶν συμφερόντων. Ὁ ἴδιος δὲ σεβασμιώτατος εἶνε καὶ ἰσχυρὸς πλέον νὰ διευκολύνῃ τὸ ἔργον τῶν ἀντιπροσώπων τῆς πόλεως καὶ διὰ τῆς ἐγκαίρου παραιτήσεώς του νὰ μὴ ἐκτραχύνῃ περισσότερον τὰ πράγματα, διότι οὔτε ἡ ὑποχώρησις τῆς πόλεως εἶνε δυνατή, οὔτε οἱ ἀγαθοποῦλοι ἀρκετὰ ἰσχυροὶ, ὅπως ἐπιφέρωσι διαίρεσιν καὶ ἀπομακρύνωσι τὸν ἐπικείμενον καὶ ἰσχυρὸν. Ἐχομεν πλείστους λόγους νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι καὶ ἡ ἀντιπροσωπεῖα τῆς ἐπαρχίας θὰ μιμηθῇ τὴν τῆς πόλεως.

Δὲν ἔχομεν τὴν ἀξίωσιν νὰ προδικάσωμεν τὰς σκέψεις καὶ τὰς ἀποφάσεις τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ἀλλὰ νομίζομεν ἐν τούτοις, ὅτι ὑπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ὑποδεικνύεται ὅς ὁ μόνος καταλληλότερος διάδοχος τοῦ κ. Σωφρονίου ὁ Ἅγιος Βελῆς καὶ Κονίτης κ. Κωνσταντῖνος, ἀνὴρ ἀκμαῖος τῆς ἡλικίας, γνώστης τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἡπείρου, χρηστὸς τὰ ἥθη, πατριώτης καὶ βέλτης. Εὐχῆς ἔργον θὰ ᾔητο ἐὰν ἡ Μ. Ἐκκλησία προέβαινεν εἰς τὸν διορισμὸν τούτου ὡς Μητροπολίτου Ἰωαννίνων.

— Ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν τινὲς ἐκ τῶν συμπολι-

τοὺς ὑπόσχονται πράγματα ἀδύνατα δι' οἰανδή-
ποτε εὐσυνείδητον Κυβέρνησιν. Πρέπει ἐπὶ τού-
του νὰ ἐπέλθῃ συνεννόησις μετὰ τῶν ὄλων τῶν
πολιτικῶν ἀρχῶν, διότι ἄλλως θὰ ἦτο πλή-
ρης ἀπελπισία διὰ τὸν τόπον μας.

Ὁ κ. Θεοτόκης ὁμίλησε χθὲς εἰς κύκλον
βουλευτῶν ἐπισκεφθέντων αὐτὸν περὶ τῶν μετα-
στάσεων τῶν βουλευτῶν, τὰς ὁποίας ὁ κ. Ράλ-
λης ἐχαρκατήρησεν ὡς ἀποτελούσας τελείαν
ἐκκλυσιν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος
τοὺς δὲ μεθιστάμενους βουλευτὰς ὡς ριψάσπιδας
καὶ προδότας.

— Οἱ βουλευταί, εἶπεν ὁ κ. Θεοτόκης, δύ-
νανται νὰ μεθίστανται ἀπὸ κόμματος εἰς κόμμα,
διότι ἄλλως ἐκλείπει πλέον ὁ κοινοβουλευτικὸς
ἐλεγχος ἐπὶ τῶν Κυβερνήσεων. Τοῦτ' αὐτὸ δὲ
συμβαίνει εἰς ἅπαντα τὰ συνταγματικὰ κράτη
καὶ δὴ εἰς τὸ ἄκρως κοινοβουλευτικὸν Ἀγγλι-
κὸν ἔθνος. Δι' αὐτὸ παρατηροῦνται αἱ πτώσεις
τῶν ὑπουργείων. Διότι βουλευταὶ εἴτε ἐκ τῆς
γενικῆς πολιτικῆς, εἴτε ἐξ ἐπαρχιακῶν συμφερόν-
των, εἴτε καὶ ἐξ ἄλλων λόγων, ἀπέχουσι νὰ
παρέχωσι τὴν ὑποστήρηξιν τῶν εἰς τὰς Κυβερ-
νήσεις μεθιστάμενων εἰς ἄλλα κόμματα καὶ ἐκ
τούτου προέρχονται αἱ πιέσεις αὐτῶν. Τὰς ἀντι-
θέτους περὶ τούτου γνώμας τοῦ κ. Ράλλης ὁ κ.
Θεοτόκης ἐθεώρησεν ὡς πολὺ παραδόξους.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀφίκετο ἐκ Σοποταλίου ὁ τελειόφοιτος τῆς Φαρ-
μακευτικῆς κ. Κ. Ἰωαννίδης. Ἐξ Ἀρσίστης οἱ κ. κ.
Μιλτιάδης Γκενεράλης, Χαρίσης Πριτσόπουλος, Μιλτ.
Παπαγιώτης καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Σερβίαν καὶ Ἀριστ.
Φωτεινός, ὅστις ἀνεχώρησε διὰ Ρουμανίαν. Ἐκ Βιτσι-
κοῦ δ. κ. Νικ. Τζοβανιάρης καὶ ἀνεχώρησε διὰ Βουλ-
γαρίαν.

— Ὁ ἐκ Κάτω Σουδενῶν τελειόφοιτος τῆς Νο-
μικῆς κ. Δημ. Γκράτζιος διακρινόμενος διὰ τὴν γλωσ-
σομάθειάν του καὶ τὴν φιλοπονίαν του ἀνηγερθεὶς μετ'
ἔξοχον ἐπιτυχίαν διδάκτωρ τῆς Νομικῆς μετὸν ἐπί-
ζηλον βαθμὸν ἀλίαν καλῶς. Τα ἐγκάρδια συγχαρητή-
ριά μας.

— Ἀπεβίωσεν ἐν Θεσσαλονίκῃ ὁ ἐκ Μονοδενδρίου
Μιχαὴλ Στέης ἐν νεαρᾷ ἡλικίᾳ. Τὰ συλλυπητήριά μας
τῇ ἀπορφανισθείσῃ ἐν Μπάγια οἰκογενείᾳ του.

— Διὰ τὴν ὁφάνην καὶ καλὴν κόρην ἐξ Ἰωαννίνων,
ἣτις χρῆζει τὴν συνδρομὴν τῶν φιλοφρόνων Ἡπει-
ρωτῶν, μᾶς ἐπέστειλαν: Ἀνώνυμος ἐνταῦθα δραχ. 5,
δ. κ. Δ. Γεωργόπουλος δραχ. 3, ἐκ Πατρῶν δ. κ. Β.
Καλούτσος δραχ. 8, ἐκ Πειραιῶς Γ. Ζ. 2, ἐκ Λαυρίου
ἀνώνυμος 3, ἐνταῦθα Ε. Λαγογιάννης 1. Εὐχόμεθα νὰ
μιμηθῶσι τοὺς καὶ ἄλλοι.

— Ἐνεκεν πένθους, ἐκ τοῦ θανάτου τῆς προσφιλοῦς
αὐτοῦ μητρὸς, ἐτέλεσεν ἐν Νίστρῳ τῶν Κατσανοχω-
ρίων τῆς Ἡπείρου ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ τὴν
προκαρθεύσασαν Κυρία καὶ τοὺς γάμους τοῦ δ. ἐν Καρθα-
γαρᾷ ἐμπορευόμενος κ. Κ. Γ. Γιωτόπουλος μετὰ τῆς
χαριτοδρότου δεσποινίδος Χαρικλείας Κ. Τζούρου, ἐμ-
πόρου ἐν Ἀστακῷ. Εἰς τὸ εὐάριστον ζεύγος εὐχονται
οἱ πολυπληθεῖς συγγενεῖς καὶ φίλοι βίον εὐδαίμονα.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Δροβιάνης ὑπὸ ἡμερομηνίαν
8 τρ. μηνός, ὅτι μετὰ περισσῆς χαρᾶς συμπάσης τῆς
κοινοῦ τοῦ ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου ἤρξατο νὰ λειτουργῇ
τὸ ὑπὸ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ ἐξ Ἀνω Δροβιάνης
ἀειμνήστου Πέτρου Β. Πράτσικου φερώνυμον ὑφαντή-
ριον, χάριν δὲ εὐχερσετέρας καὶ πληρεστεράς λειτουργ-
ίας αὐτοῦ διέθηκεν ἱκανὸν ποσὸν χρημάτων πρὸς
προμήθειαν τῶν ἀναγκαζούντων τοῦ ὑφαντηρίου ὀργά-
νων, ὕλικῶν, ἐπισκευῆν τοῦ προσωρινοῦ ἐργατηρίου,
τοῦ σχολείου Ἀνω Δροβιάνης, μέχρις οὗ ἐπὶ τούτῳ
ἀνεγερθὲν τὸ νέον κτίριον παρὰ τὰ κοινὰ ἐν τῷ λόφῳ
Ἀγίου Δημητρίου ἐκπαιδευτήρια δι' ἐξόδων τοῦ δ. ἐν
Ἀλεξανδρείᾳ ἀξιότιμος κ. Ἀριστοτέλης Β. Πράτσικας,
ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν θερινὴν ἐν Ἀθήναις διαμονήν του
ἐφρόντισε καὶ ἀπέστειλεν ἀρίστην ὑφάντριαν, τὴν δε-
σποινίδα Ἀγγελικὴν Καραγεωργίου. Τοῦ προσωρινοῦ
λοιπὸν κτιρίου ἐπισκευασθέντος, ἐτελέσθη ἡ ἐναρκτή-
ριος τελετὴ, καθ' ἣν παρισταμένων πολλῶν ἐξ ἀμφο-
τέρων τῶν κοινοτήτων κατοίκων, μετὰ τὸν ἀγασμόν,
ὁ διευθυντὴς τῶν σχολείων διὰ καταλλήλου λόγου
ἐξῆρε τὸ βιωφελὲς τῆς ὑφαντικῆς, τὸν πατριωτισμὸν
τοῦ ἱδρυτοῦ καὶ τὸν ἐφάμιλλον πρὸς ἐπιτελεσιν τοῦ
ἔργου πόθον τοῦ ἐπιζώντος ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

«ΔΩΔΩΝΗ» Ἡπειρωτικὸν Ἡμερολόγιον
τόμοι Α' καὶ Β' τῶν ἐτῶν 1896 καὶ 1899,
περιέχον ὕλην ἱστορικὴν, ἡθοιογραφικὴν, περι-
γραφάς, παροιμίας κτλ. Ἀρχικὴ ἀξία φρ. 5,
παρέχεται νῦν εἰς τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Φω-
νῆς ἀντὶ φρ. 3, διὰ τοὺς μὴ συνδρομητὰς φρ. 4.

Οἱ ΚΟΥΤΣΟΒΛΑΧΟΙ ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦ-
τον ἐξεδόθη τὴν παρελθούσαν εβδομάδα πολυτι-
μοτάτη ἱστορικὴ μονογραφία περὶ Κουτσοβλά-
χων μετὰ ἀφηγήσεως ἱστορικῆς ἐξελίξεως τοῦ
ζητήματος ἀπὸ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ μέχρι τῶν
τελευταίων ἡμερῶν. Ἡ μονογραφία αὕτη ἐκδο-
θεῖσα ὑπὸ τῶν υἱῶν Π. Ἀραβαντινοῦ εἶνε ἀπό-
σπασμα ἄλλου ἀνεκδότου ἔργου τοῦ χαλκευτέρου
Ἡπειρώτου Π. Ἀραβαντινοῦ τοῦ συγγραφέως
τόσα ἄλλα ἱστορικὰ περὶ Ἡπείρου ἔργα ὡς
καὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἀλῆ-Πασᾶ. Ἡ μονο-
γραφία αὕτη ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἱστορικῶν ἐπι-
χειρημάτων περιέχει καὶ στατιστικὰς πληροφο-
ρίας, αἵτινες ἀντληθεῖσαι ἐξ ἀσφαλεστάτων ἐπι-
σῆμων πηγῶν ἀποτελοῦν ἀρίστην συμβολὴν διὰ
τὴν ἱστορικὴν ἐρευναν τοῦ ζητήματος. Πᾶς ὅς-
τις βούλεται νὰ σχηματίσῃ ἰδέαν ἀκριβῆ περὶ τοῦ
φλέγοντος ζητήματος δύναται νὰ ἀποκτήσῃ τὸ
τεῦχος τοῦτο ἀποστέλλων μετὰ τῶν ταχυδρομι-
κῶν δρ. 1,20.

«ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ» τρίμηρον
περιοδικὸν σύγγραμμα ὑπὸ Σπ. Π. Λάμπρου
καθηγητοῦ τῆς ἱστορίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπι-
στημίῳ. — Ἐξεδόθη προχθὲς τὸ 3ον τεῦχος τοῦ
δευτέρου τόμου. Περιεχόμενα: Ἀνασκαφαὶ τοῦ
Παναθηναϊκοῦ Σταδίου καὶ ἡ στήλη τοῦ ὀρθο-
γράφου. Δύο Λατινικαὶ περιγραφαὶ τῶν Τεμπῶν.
Μητρωνυμικὰ οἰκογενειακὰ ὀνόματα. Ἡ Πα-
ναγία Βελλὰ πλησίον τοῦ Βουλαργελλίου ἐν Τζου-
μέροις. Ἀναγραφὴ ἔργων Ν. Καβάσιλα καὶ
Κυδωνῆ. Ἡ ἄλωσις τῆς Τραπεζούντης καὶ ἡ
Βενετία. Οἱ τυχογράφοι τοῦ Βησσαρίωνος. Αἱ
κατὰ τῶν τυπογράφων αἰτιάσεις τοῦ Καισαρίου
Λαπόντε καὶ Παχωμίου Ρουσάνου. Πορφυροῦς
Κωδὶξ λειτουργικῶν τῆς παρὰ τὸ Αἶγιον Μονῆς
Ταξιαρχῶν. Κατάλογος κωδικῶν τῆς βιβλιοθή-
κης τῆς Βουλῆς. Διορθώσεις διάφοροι. Βιβλιο-
κρισίαι. Δαμασκηνῶν Ἀποστολίδου κυριοκὸν
τῆς Λαύρας. Πανομοιότυπος εἰκὼν Λατινικῆς
ἐπιγραφῆς τῶν Τεμπῶν. Πίνακες παρὲνθε-
τοι: Βωμὸς τοῦ Ἡρώδου. Στήλη τῆς μαίας
Ἐρμιόνης. Ἡ στήλη τοῦ ὀρθογράφου.

ΤΡΑΠΕΖΑ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1873

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Κεντρικὸν ὑποκατάστημα ἐν Κων)πόλει

Ὑποκαταστήματα ἐν Πειραιεὶ, Πάτραις
καὶ Βόλῳ

Ἀγοραπωλησίαι Συναλλάγματος καὶ Χρυσοῦ. — Ἐκ-
δοσις ἐπιταγῶν καὶ πιστωτικῶν ἐπιστολῶν ἐπὶ τοῦ
ἑσωτερικοῦ. — Ἐξπράξεις γραμματίων, ἐπιταγῶν, φορ-
τωτικῶν, τοκομεριδίων κτλ. Ἀνοίγματα τρεχομένων
λογαριασμῶν. — Ἀγοραπωλησίαι τίτλων ἐνταῦθα καὶ
ἐν τῷ ἑξωτερικῷ.

Τὰ ἐμπορικά τυμήματα τῆς Τραπεζῆς ἀναλαμ-
βάνουσι παντὸς εἶδους ἐμπορικὰς ἐργασίας διὰ λογα-
ριασμὸν τῶν πελατῶν αὐτῆς.

Καταθέσεις

Δέχεται καταθέ-
σεις εἰς τρα-
πεζογραμμά-
τια πληρώνου-
σα τόκον:

εἰς πρώτην ζήτησιν 3 ο/ο

μετὰ τρεῖς μῆνας 3 1/2 ο/ο

» ἔξ » 3 1/2 ο/ο

» ἐν ἔτος 4 ο/ο

» δύο ἔτη καὶ ἐπ. 5 ο/ο

Πώλησις λαχειοφόρων ὁμολογιῶν Ἐθνικῆς

Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος 2 1/2 ο/ο Ἀντικτ. Κτη-

ματικῆς Πίστεως 1904 μετ' ἡμερησίου πενταδράχμου

δόσεις καὶ μετ' ἀπαγωγῆς ὑπὲρ τοῦ ἀγοραστοῦ ὅλο-

κλήρου τῆς τύχης καὶ τῶν τοκομεριδίων ἀπὸ τῆς

καταβολῆς τῆς 1ης δόσεως.

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις εἰς Τραπεζο-

γραμμάτια, εἰς ἐπιταγὰς ἐπὶ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας

καὶ εἰς χρυσόν. Εἰς ἐπιταγὰς καταθέσεις ὡς καὶ οἱ

τόκοι αὐτῶν ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν. Πάντα τὰ δι-

καιώματα χαρτοσήμου ἐπιβαρύνουσι τὴν καταθέτην.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις ἀποδίδονται εἰς τὸ νόμισμα

εἰς δ' ἐγένετο ἡ κατάθεσις. Διὰ καταθέσεις εἰς πρώτην

ζήτησιν ποσῶν ὑπερβαίνοντων δραχμὰς ἢ φράγκα

100,000 ἢ Τράπεζα πληρώνει 2 ο/ο.

Ταμιευτήριον. — Γίνονται δεκταὶ καταθέσεις εἰς

πρώτην ζήτησιν 4 ο/ο.

Τύποις Π. Α. Πετράκου, Σοφοκλέους 7

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΡΩΜΗ 1 Δεκεμβρίου. Ἀγγέλλεται ἐκ Βιέν-
νης ὅτι αἱ Αὐστριακαὶ ἐφημερίδες ἀποδίδουν
ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὴν ἐν τῇ Βουλῇ ἦ-
ταν τῆς Κυβερνήσεως Ράλλης, χαρακτηρίζουσαι
αὐτὴν ὡς τὴν ἐπιζητούμενην διευκολύνουσαν
πρὸς φιλικὴν λύσιν τοῦ μετὰ τὴν Ἑλλάδος καὶ
Ρουμανίας ἀναδυέντος ζητήματος.

Τηλεγραφήματα ἐκ Λονδίνου ἀγγέλουσι ὅτι
ὁλόκληρος ὁ ἀγγλικὸς Τύπος ἐγκωμιάζει τὸν
νέον ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Σερ Έδ.
Γρέϋ. Οἱ «Τάιμς» ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ λέγουσι ὅτι
παρέχει πάντα τὰ ἐχέγγυα ὅτι ἡ ὑπουργία του
δὲν θὰ ὑστερήσῃ τῆς τοῦ προκατόχου του,
δεδομένου, ὅτι ἡ ἑξωτερικὴ πολιτικὴ οὐδ' ἐπ'
ἐλάχιστον θὰ μεταβληθῇ.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΝ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Ἑπερωκέανεις ταχυδρ. γραμμῇ
Ἀμερικῆς.

Παρατηρούμενον ἀπὸ τινος χρόνου ρεύματος μετανα-
στεύσεως καὶ ἐν Ἡπείρῳ παραθέτομεν ὡς τὰ ὁμο-
λόγια τῶν ἐταιριῶν ὡς ἀντιπροσωπεύομεν πρὸς ὁδηγίαν
τῶν μελλόντων νὰ ἀναχωρήσωσιν.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν 1) Ἐκαστὸν Σάββα-
τον ἐσπέρας διὰ τοῦ Ἰταλικοῦ μέσον Βρινδησίου — Νεα-
πόλεως. Ἐβδομαδιαίαι ἀναχωρήσεις ἐκ Νεαπόλεως διὰ
τῶν νεοεὐκτων ὑπερωκεανείων ἀτμοπλοίων τῆς ἐται-
ρίας FABRE LINE «Ρώμα» «Γερμανία» «Μαντόνα»
κ.τ.λ. θαυμάσια ἀτμόπλοια μεγάλῃς ταχύτητος δια-
θέτοντα 2,000 κλίνας, νοσοκομεῖα, λουτήρας καὶ πᾶ-
σαν εὐκολίαν 2) Ἐκαστὴν Τετάρτην καὶ Σάββατον
διὰ τοῦ Ἰταλικοῦ μέσον Βρινδησίου — Νεαπόλεως διὰ
τῆς ὑπερωκεανείου Ἀγγλικῆς ἐταιρίας Anchor Line
διὰ Ν. Ὑόρκην ἢ Βοστώνην. Ἡ Ἐταιρία αὕτη κέ-
κτηται στόλον ὁλόκληρον. 3) Ἐκαστὴν Τρίτην ἢ Τε-
τάρτην ἐσπέρας διὰ τοῦ Αὐστριακοῦ μέσον Τρογέστης.
Ἐκεῖθεν σιδηροδρομικῶς συνοδεύομενοι οἱ ἐπιβάται ὑπὸ
διερμηνέως Ἑλλήνων μέσον Βαλε (Ἑλβετίας) ἐντὸς 48
ὥρων θάναυσιν εἰς Χάβρην, Γαλλικὸν λιμένα, ἔνθα
ἐπιβιβάζονται εἰς τὰ κολοσσαῖα ἀτμόπλοια τῆς μονα-
δικῆς καὶ ἀκαταγωνίστου Γαλλικῆς ὑπερωκεανείας
Φράνξ Λαίν. Διάρκεια ταξιδίου ἐν τῷ ὁκεανῷ μόνον
ἡμέρας 6. 4) Ἐκαστὴν Πέμπτην ἢ Κυριακὴν ἀναχω-
ρήσεις ἐκ Πατρῶν διὰ τῶν Γαλλικῶν ἀτμοπλοίων Mes-
sageries μέσον Μασσαλίας. Καὶ οἱ μὲν βουλόμενοι νὰ
ταξιδεύσωσι διὰ τῆς Fabre Line διανύουσι ὁλοκλήρως
ὅλον τὸ μέχρι Νέας Ὑόρκης διάστημα ἐντὸς 9 ἡμε-
ρῶν, οἱ δὲ βουλόμενοι νὰ ταξιδεύσωσι διὰ τῆς Φράνξ
Λαίν μεταβαίνουν ἐκ Μασσαλίας εἰς Χάβρην σιδηρο-
δρομικῶς ἐντὸς 24 ὥρων καὶ ἐκεῖθεν ἐπιβιβάζονται εἰς
τὰ ὑπερωκεάνεια.

Συνιστῶμεν εἰς τοὺς μελλόντας νὰ ἀποδημήσωσιν
εἰς Ἀμερικὴν νὰ προτιμῶσι τὰς Πάτρας ὡς ἀφετηρίαν
ἀναχωρήσεως διότι θὰ ἔχωσι τὰ ἐξῆς πλεονεκτήματα.
Ὅτι θὰ ταξιδεύσωσι μετ' ἐταιρίας πρώτης τάξεως, καὶ
θὰ τύχωσιν ἀπὸ μέρος τοῦ πρακτορείου μας εὐχάριστε-
στάτων καὶ ὄντως πατριωτικῶν ὁδηγιῶν καὶ συστατι-
κῶν πολυτίμων. Ὅτι θὰ ἀποφύγῃ τὸν κίνδυνον νὰ
περιπέσωσιν εἰς τοὺς ὄνυχας τῶν ἐν Πειραιεὶ ψευδομε-
σιτῶν κ.τ.λ. ὅτι ἀποφεύγῃ τὸν κύκλον τῆς Πελο-
ποννήσου, 24ωρον διάστημα, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἅπαντα
τὰ ἐκ Πειραιῶς ἀναχωροῦντα καὶ φέροντα μετανάστας
ἀτμόπλοια διέρχονται ἐκ Πατρῶν εἴτε προεγγίζοντα
εἴτε μή. Καὶ τὸ σπουδαιότερον ὅτι παρέχεται ἀσφα-
λεία τούτῃ ἐπιστρέφεται ὁ ναῦλος ἐν περιπτώσει
μὴ παραδοχῆς τοῦ ἐπιβάτου ὑπὸ τῶν Ἀμερικανικῶν
ἀρχῶν.

Πράκτορες ἐν Πάτραις
ΠΑΠΠΑΣ ΚΑΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ
Ὁδὸς Ἀγίου Νικολάου ἀριθ. 49.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐντοκοὶ καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται ἐντό-
κους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμματία καὶ εἰς χρυ-
σόν, ἥτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στελλίνας, ἀποδοτέας
εἰς ὀρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκῶς.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ εἰς τόκοι αὐτῶν πλη-
ρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, εἰς δ' ἐγένετο ἡ κατά-
θεσις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὅψεως (chèque) ἐπὶ
τοῦ ἑξωτερικοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώ-
νονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ, τῇ αἰτή-
σει τοῦ καταθέτου, ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς
Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1) 2) τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν

2) » » » » » » 1 ἔτος

2) 1) 2) » » » » » » 2 ἔτων

3) » » » » » » 4 »

4) » » » » » » 5 »

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται

κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικῶς ἢ ἀνώνυμοι.